

خبر

موهایم سفید شد ولی مجوز آثارم را ندادند!

یک هنرمند موسیقی درباره «کارشکنی» در صدور مجوز آلبومش از طرف دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌گوید که «۶ «موزیک‌قرن» را صادر نمی‌کنندو حتی از لطفی می‌گویند که شامل حالم نشده‌است!»

جابر جاهد (آهنگساز و خواننده) طی گفت‌وگویی با ایسنا از مشکلاتی که برای او در مسیر اخذ مجوز آلبوم «موزیک قرن» از طرف دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پیش آمده می‌گوید و توضیح می‌دهد: چهار سال پیش در حالی که دو سال بود، نتوانسته بودم مجوز آلبوم «موزیک قرن» را از دفتر موسیقی و صدا و سیما بگیرم، آقای حمید علی عسکری به من گفت: «اگر شما در ایران بمانید، به شما تسهیلات و منابع می‌دهیم، تنها کاری کنید که نوجوان‌های ما آهنگ‌های افرادی مانند «نتلو» را گوش ندهند». من هم آن زمان به آقای علی عسکری گفتم که خودم همه کارها را انجام می‌دهم، تنها به من مجوز بدهید. اما هنوز ۶ سال است که دفتر موسیقی مجوز آلبوم من را صادر نکرده است.

جاهد درباره شرایطی که حین اخذ مجوز آلبوم «موزیک قرن» برای او پیش آمده، می‌گوید: برای ساخت یک اثر باکلام، روند به این صورت است که ابتدا مجوز ترانه را می‌گیریم و بعد به دنبال ساخت موسیقی می‌رویم؛ زیرا اگر ترانه مجوز نگیرد به مشکل می‌خوریم. به همین جهت پیش از ساخت آثار برای ترانه آنها مجوز گرفته‌ام و سپس به دنبال ساخت موسیقی آنها رفته‌ام. به هر حال ساخت موسیقی ممکن است، ۶ ماه تا دو سال زمان ببرد ولی زمانی که به دنبال اخذ مجوز موسیقی آثار رفتم، گفتند که مجوزهایی که برای ترانه‌ها دریافت کرده‌ام، باطل شده است. آخر یعنی چه؟ چگونه می‌شود یک مجموعه که چندین سال است مدیریتش تغییر نکرده، به یک باره تغییر رویه دهد؟

او ادامه می‌دهد: با وجود اینکه بارها با دفتر موسیقی مکاتبه و رایزنی کرده‌ام، توفیقی در کارم حاصل نشده است. دی‌ماه سال گذشته نیز به من گفتند که با هیچ رسانه‌ای مصاحبه نکنم؛ زیرا طی یکی یک هفته مشخص حل خواهد شد ولی از آن یک هفته نزدیک به یک سال می‌گذرد و وضعیت هنوز همان است. تازه وقتی هم که اعتراض می‌کنم، می‌گویند در حق من لطف می‌کنند ولی نمی‌دانم دقیقا چه جایی این لطف دفتر موسیقی شامل حال من شده است!

جاهد همچنین درباره مشکلاتی که در این ۶ سال پرباش پیش آمده بیان می‌کند: ۶ سال است که تمام کارهایم عقب افتاده و کل زندگی‌م تحت‌الشعاع رفتارهای غیرحرفه‌ای آنها است.

من کجا باید دردم را بگویم؟ شش سال است که نتوانستم کنسرت برگزار کنم. قصد داشتم در کیش کنسرت برگزار کنم که منوط کردند به میوز سرزمین اصلی. بدون هیچ‌دلیلی کارشکنی می‌کنند و مجوز نمی‌دهند. کار من در بروکراسی طبقات گیر کرده‌است و هیچکس هم مسئولیت را قبول نمی‌کند. تنها هر بار دلایل مختلف واهی می‌آورند و توضیح درستی نمی‌دهند.

این هنرمندان می‌کنند که «شش‌سال پیش ۳۱ سال داشتم و در این سال‌ها تمام موهایم سفید شده است. روزی به یکی از دوستانم می‌گفتم که ببین چهره من در این مدت چقدر تغییر کرده است. من در این شش سال بسیار عذاب کشیدم. این آنجایی که در ایران کپی رایت رعایت نمی‌شود پس باید از استیج درآمد مالی داشته باشم. در این مدت می‌توانستم روی استیج بروم، درآمد داشته باشم و کارهای خوبی تولید کنم. این عقب افتادگی‌ها را چه کسی پاسخگو است؟»

او ادامه می‌دهد: به طور کلی برای افراد عادی هم کار در این شرایط سخت است، چه ایرسد که من به آن آسیب بینای دارم. به جای برنده راه را برای من تسهیل کنند، مدام جلوی پایم سنگ می‌اندازند. آخر من چه هیزم تری به آنها فروخته‌ام؟ من که از دانشگاه پورتلند امریکا دکتوت‌نامه‌ام ولی نمی‌توانم، چون معتقدم باید در کشور خودم کار کنم.

پسر امین تاریخ با بیان اینکه آموزشگاه بازیگری این هنرمند فعلا تعطیل است، توضیح داد: دلایل این موضوع هم متفاوت است. ماجرا این است که مقوله آموزش اندکی از ارزش افتاده و مانند سابق نیست. در واقع اکنون مقداری از اعتماد هنرجوی بازیگری از بین رفته است. بنابراین باتوجه به شرایط موجود صلاح ندیدیم که در ایران تاریخ این مسیر را ادامه دهیم.

به گزارش ایسنا، سه‌هفتمین برنامه «مستندات یکشنبه» که ذیل سینما تک خانه هنرمندان ایران به پخش فیلم‌های مستند می‌پردازد،یکشنبه ۲۱ آبان ۱۴۰۲ به نمایش فیلم مستند «ترانه تاریخ» به کارگردانی صمد فرهنگ اختصاص داشت. پس از نمایش این فیلم که روایتی تصویری از زندگی و آثار زنده‌یاد امین تاریخ است، نشست نقد و بررسی آن با حضور محمدمهدی عسگرپور (مدیرعامل خانه هنرمندان ایران، تهیه‌کننده و کارگردان سینما)، همایون اسعدیان (کارگردان سینما) و صمد فرهنگ (کارگردان این مستند) برگزار شد.

اجرای این برنامه برعهده شاهین امین (روزنامه‌نگار و منتقد سینما) بود. امین از نیما تاریخ (فرزند امین تاریخ) که در سالن حضور داشت، خواست که جلسه را با صحبت‌های خود شروع کند.

نیما تاریخ در صحبت‌هایی گفت: از آقای فرهنگ تشکر می‌کنم. در جریان این فیلم بومد ولی خیلی جرات دیدن را نداشتم، اما بالاخره جرات پیدا کردم و فیلم را دیدم. دیدن آن مقداری سخت است. اما تشکر می‌کنم و خوشحالم که این فیلم به یادگار باقی مانده است.

شاهین امین در ادامه گفت: نمی‌خواهم اسطوره‌سازی کنم ولی ما در سینمای

در روزهای اخیر و به واسطه حمله بی‌امان و ناجوانمردانه رژیم کودک کش صهیونیستی که بعد از عملیات غرورآفرین هفت اکتبر اتفاق افتاد، تعداد زیادی از فعالان رسانه‌ای و فرهنگی و همچنین هنرمندان فلسطینی به درجه رفیع شهادت نائل شدند.

به گزارش مهر، از جمله هنرمندانی که از زمان عملیات «طوفان الاقصی» در جریان نسل‌کشی در غزه به شهادت رسیدند، می‌توان به هبه زقوت، هنرمند تجسمی، هبه ابوالنداء، شاعر و نویسنده، ایناس السقا، هنرمند تئاتر، علی نسمان، بازیگر سینما و تئاتر، و هنرمند تجسمی خانم حلیمه آل کحلوت و … اشاره کرد.

هبه زقوت: رنگ‌های زندگی و حیات فلسطین

هبه زقوت کشور را با رنگ‌های شاد و مفرح خود و قلم زیبایی که در دست داشت رنگ آمیزی می‌کرد، قدس و مسجد الاقصی را با قلم مو در آغوش می‌کشید و تمام عشق و محبتش را در نقاشی‌های خود نمایان می‌کرد. او همچنین بسیاری از زنان فلسطینی تأثیرگذار در سرزمین خود را با نقاشی ثبت کرد و هویت آن‌ها را در طی دوران حفظ کرد.

از جمله نقاشی‌های او به تصویر کشیدن زنی است که گیتار در دست دارد و چشمانش را بسته است. هبه زقوت برای معرفی خود در صفحه فیس بوک نوشته بود: «ما زندگی خود را مانند آهنگ‌های موسیقی می‌گذرانیم. گاهی اوقات موسیقی بلند است و گاهی آرام است. این است زندگی ما.»

او در بوم دیگری درخت زیتونی را می‌کشد که ریشه در زمین دارد و روی آن نقاشی پس از پایان کار می‌نویسد: «وقتی جوان بودم، فصل برداشت برای من خاص بود، ما به عنوان اعضای خانواده دور هم جمع می‌شدیم و زینون می‌چیدیم، مادرم آنها را با آن نگهداری می‌کرد. تکه‌های لیمو. ممنون مادر.»

زقوت لحظه‌هایش را با درختان وطنش و هوا و مکانهای گرم و صمیمی آن شرح می‌داد تا وطنش در لحظه شهادت او را در د آغوش بگیرد. او در نوار غزه به دنیا آمد و در جریان بمباران نوار غزه به همراه پسرش به شهادت رسید. زقوت در رشته هنرهای زیبا در دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه الاقصی تحصیل کرد و در نمایشگاه‌های بین المللی و جهانی با کارهای زیبای خود شرکت کرد. هبه زقوت در مسیر تخصصی خود داستانی از هنرهای تجسمی را ترسیم و نقشی رقم زد و اشتغال و اشغالگران نمی‌توانند آن را از عقل و ذهن و روح مردم فلسطین حذف کنند.

در نقاشی‌های هبه خانها در مجاورت هم پاپرجا و استوار هستند و غزه در نقاشی بزرگ‌تر از یک شهر است و جهانی را از معنا و مفاهیم در بر می‌گیرد؛ این غزه است که مقاومت می‌کند، جان می‌دهد و استوار باقی می‌ماند.

هبه زقوت یک نمایشگاه انفرادی داشت به نام «فرزندان من در قرنطینه» که از طریق آن سعی کرد وضعیت محاصره‌ای را که فلسطینی‌ها در غزه تجربه می‌کنند بیان کند، او در طی برگزاری این نمایشگاه طی یک مصاحبه در رابطه با کارهای خود عنوان کرد: من بعنوان یک فلسطینی با آثارم سعی می‌کنم از حق خود دفاع کنم و برای همیشه دنبال رو این راه و رسم و روش خاتم بود.

هبه ابونداء: غزه جدیدی در بهشت وجود دارد
سخنان هبه ابونداه که روزی در شهرش نوشته بود هرگز فراموش نمی‌شود سخنانی که در آن‌ها درد آسارت در بزرگترین زندان رویاز جهان نمایان و آشکار است. در ایبائی نیمایی هبه این درد را اینگونه منتقل می‌کند «در اتاق فراموشی / جایی که خورشید به زنگ خانواده نزدیک نمی‌شود.»

در حقیقت ابونداء شاعر و داستان نویس در اثر تجاوزات رژیم صهیونیستی به غزه در ماه اکتبر به شهادت رسید. او اهل روستای چرجه بود که در جریان تکبت سال ۱۹۶۴ خانواده او به غزه آمدند و هبه نیز در نوار غزه به دنیا آمد و آنجا زندگی می‌کرد. تحصیلات آکادمیک هبه در حوزه بیوشیمی است و وی در مرکز رشل که یکی از مراکز تخصصی و درمانی کودکان است کار می‌کرد.

هبه نویسنندی را دوست داشت و به آن عشق می‌ورزید و همیشه سعی بر آن داشت تا ضمن اصلاح قلم و نگارش خود چیزهای زیبا بنویسد، در کنارهای مختلفی شرکت می‌کرد از اسنادیت زیادی مشاوره می‌گرفت و سرانجام اولین رمان خود را نوشت. رمان اکسینز برای مردگان نیست اولین اثر داستانی هبه بود که در سال ۲۰۲۲ به چاپ چهارم رسید. رمان «اکسینز برای مردگان نیست» به تراژدی انسان عرب در زمانی معروف به

در هجوم خونخواران صهیونیست

هنرمندان و نویسندگان که در غزه به شهادت رسیدند

شماری از هنرمندان، شاعران و نویسندگان فلسطینی در بمباران‌های وحشیانه رژیم صهیونیستی در نوار غزه به شهادت رسیدند.

اولین لحظات آگاهی، می‌دانستم که نقش و هدف من ترسیم‌شادی بر چهره مردم است.»
نسمان در حمله هوایی رژیم کودک کش صهیونیستی به نوار غزه به شهادت رسید. او در شبکه‌های اجتماعی فعال بود و از زمانی که مقاومت عملیات غرورآفرین «طوفان الاقصی» را آغاز کرد، اتفاقات مهم را رصد می‌کرد و یادداشت‌های روزانه‌ای را در رابطه با نوار غزه در صفحه اجتماعی خود برای گفتن یک روایت درست و دور از تحریف و دروغ به اشتراک می‌گذاشت.

نسمان هر روز که از خواب بیدار می‌شد به خیابان می‌رفت و از جنایت‌های صهیونیست‌های کودک کش روایت‌های گوناگونی را از دل میدان برای مخاطبان نقل می‌کرد. در یکی از این روایت‌های منتشر شده از شهید نسمان، ایشان می‌گفت: «مسلمأ مردم از این منطقه عقب نشینی کردند. بمباران در طول شب در این مکان ادامه داشت و همه جا کاملاً ویران شد. پیروزی همان چیزی است که خدا و رسولش به ما وعده داده اند و نبرد ما ادامه دارد. مردم غزه روحیه بالایی دارند.»

نسمان در تعدادی از سریال‌های فلسطینی از جمله «روح» و «دروازه بهشت» نقش آفرینی کردن است. او اخیراً در سریال «آزادی» که داستان زندانیان «توتل آزادی» است، شرکت کرده است.

حلیمه عبدالکریم آل کحلوت: چاقو، مانند آینه

حلیمه آل کحلوت در حمله صهیونیست‌ها به غزه شهید شد و پس از بمباران منزل کحلوت و فعالیت‌های تعاملی اجتماعی شرکت فعال داشت. از جمله نمایش‌هایی که خانم ایناس آنها را تولید کرده می‌توان به «خرس»، «ام صصیر، چیزی شده؟» و «زنان غزه و صبر ایوب» اشاره کرد. ایناس به همراه دو دخترش لین و سارا و همسرش ابراهیم در بمباران خانهای شخصی خود در نوار غزه که توسط صهیونیست کودک کش تروریتست رقم خورد به شهادت رسید. ایناس قبل از بمباران خانه اش با مادر و فرزندان‌ش در «مرکز فرهنگی ارتدکس در غزه» پناه برد و پس از تهدید این مرکز به خانه خود در خیابان الوحیدی که بمباران شکه بود نقل مکان کردند.

دشمن اشغال‌گر ایناس را قبل از اینکه بتواند در یک نمایشنامه که در حال پیگیری تولید آن بود از میان ما ربود. او در تاریخ ۲۷ اوت در صفحه خود نوشت «گاهی اوقات به گذشته خود نگاه می‌کنید و متوجه می‌شوید که از یک کشتل عام زنده بیرون آمده اید؛ باد جریان دارد همانطور که کشتی ما / ما در جریان هستیم؛ باد، بدان که ما دریا هستیم و کشتی‌های آن، پس بوز تا به حرکت در آییم.»

علی نسمان: مردم غزه روحیه عجیب و بالایی دارند

علی نسمان بازیگر سینما و تئاتر، کم‌دین، هنرمند و شخصیت رسانه‌ای فلسطینی اینگونه هدف خود را برای مخاطبانش بازگو می‌کرد: «از اولین لحظات آگاهی، می‌دانستم که نقش و هدف من ترسیم‌شادی بر چهره مردم کش کنش نسمان در حمله هوایی رژیم کودک کش صهیونیستی به نوار غزه به شهادت رسید. او در شبکه‌های اجتماعی فعال بود و از زمانی که مقاومت عملیات غرورآفرین «طوفان الاقصی» را آغاز کرد، اتفاقات مهم را رصد می‌کرد و یادداشت‌های روزانه‌ای را در رابطه با نوار غزه در صفحه اجتماعی خود برای گفتن یک روایت درست و دور از تحریف و دروغ به اشتراک می‌گذاشت.

نسمان هر روز که از خواب بیدار می‌شد به خیابان می‌رفت و از جنایت‌های صهیونیست‌های کودک کش روایت‌های گوناگونی را از دل میدان برای مخاطبان نقل می‌کرد. در یکی از این روایت‌های منتشر شده از شهید نسمان، ایشان می‌گفت: «مسلمأ مردم از این منطقه عقب نشینی کردند. بمباران در طول شب در این مکان ادامه داشت و همه جا کاملاً ویران شد. پیروزی همان چیزی است که خدا و رسولش به ما وعده داده اند و نبرد ما ادامه دارد. مردم غزه روحیه بالایی دارند.»

نسمان در تعدادی از سریال‌های فلسطینی از جمله «روح» و «دروازه بهشت» نقش آفرینی کردن است. او اخیراً در سریال «آزادی» که داستان زندانیان «توتل آزادی» است، شرکت کرده است.

اولین لحظات آگاهی، می‌دانستم که نقش و هدف من ترسیم‌شادی بر چهره مردم است.»
نسمان در حمله هوایی رژیم کودک کش صهیونیستی به نوار غزه به شهادت رسید. او در شبکه‌های اجتماعی فعال بود و از زمانی که مقاومت عملیات غرورآفرین «طوفان الاقصی» را آغاز کرد، اتفاقات مهم را رصد می‌کرد و یادداشت‌های روزانه‌ای را در رابطه با نوار غزه در صفحه اجتماعی خود برای گفتن یک روایت درست و دور از تحریف و دروغ به اشتراک می‌گذاشت.

نسمان هر روز که از خواب بیدار می‌شد به خیابان می‌رفت و از جنایت‌های صهیونیست‌های کودک کش روایت‌های گوناگونی را از دل میدان برای مخاطبان نقل می‌کرد. در یکی از این روایت‌های منتشر شده از شهید نسمان، ایشان می‌گفت: «مسلمأ مردم از این منطقه عقب نشینی کردند. بمباران در طول شب در این مکان ادامه داشت و همه جا کاملاً ویران شد. پیروزی همان چیزی است که خدا و رسولش به ما وعده داده اند و نبرد ما ادامه دارد. مردم غزه روحیه بالایی دارند.»

نسمان در تعدادی از سریال‌های فلسطینی از جمله «روح» و «دروازه بهشت» نقش آفرینی کردن است. او اخیراً در سریال «آزادی» که داستان زندانیان «توتل آزادی» است، شرکت کرده است.

اولین لحظات آگاهی، می‌دانستم که نقش و هدف من ترسیم‌شادی بر چهره مردم است.»
نسمان در حمله هوایی رژیم کودک کش صهیونیستی به نوار غزه به شهادت رسید. او در شبکه‌های اجتماعی فعال بود و از زمانی که مقاومت عملیات غرورآفرین «طوفان الاقصی» را آغاز کرد، اتفاقات مهم را رصد می‌کرد و یادداشت‌های روزانه‌ای را در رابطه با نوار غزه در صفحه اجتماعی خود برای گفتن یک روایت درست و دور از تحریف و دروغ به اشتراک می‌گذاشت.

فرهنگ و هنر

اخبار

کم‌کاری در اجرای لغو ویزای ایران روسیه

لغو ویزای سفر گروهی ایران و روسیه با توافق رسمی دو کشور درحالی از مهرماه امسال اجرا شده است، که برخی شرکت‌های هواپیمایی از اجرای آن خودداری کرده و تبعاتی را برای مسافران به وجود آورده‌اند.

به گزارش ایسنا، ایران و روسیه در تاریخ ۱ جولای ۲۰۲۱ برابر با ۱۰ تیر ۱۴۰۰ توافق کردند شهروندان دو کشور بدون ویزا برای اهداف توریستی در گروه‌هایی از ۵ تا ۵۰ نفر برای یک دوره حداکثر پانزده‌روزه از کشورهای یکدیگر دیدن کنند. اجرای این توافق‌نامه اما تا سال ۲۰۲۳ (۱۴۰۲) طول کشید. اواخر شهریورماه امسال با سفر رسمی هیأت گردشگری از ایران به روسیه و متقابلاً از روسیه به ایران، سفرهای گروهی بدون ویزا به دو کشور رسماً آغاز شد. اکنون برخی گزارش‌ها حاکی از این است که اجرای این دستورالعمل در مبادی ورودی و خروجی دو کشور و از سوی برخی از شرکت‌های هواپیمایی با موانعی مواجه شده است.

از همین رو، دفتر بازاریابی و توسعه گردشگری وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در نامه‌ای در تاریخ دوم آبان‌ماه، که در اختیار تمام تشکل‌های گردشگری قرار گرفته، دستورالعمل اجرای لغو ورودید گروهی گردشگران ایران و روسیه را بار دیگر به این شرح یادآور شده است: اجرای لغو ورودید گروهی گردشگران ایران و روسیه از دهم مردادماه ۱۴۰۲ برابر با ۱ اگوست ۲۰۲۳ به‌همراه جزئیات اجرایی شدن آن ابلاغ شده است.

همچنین تأکید شده است: سفرهای انفرادی با هر هدفی اعم از گردشگری تجاری، تحصیلی و … ملزم به دریافت روایدید به شیوه‌های متداول خواهد بود و دستورالعمل اجرای لغو روایدید گروهی گردشگران دو کشور شامل این دسته از گردشگران نمی‌شود.

از سوی دیگر، برخی شرکت‌های هواپیمایی داخلی با ابلاغ دوباره بخشنامه لغو روایدید گروهی گردشگران ایران و روسیه مطابق با اعلام وزارت امور خارجه، متذکر شده‌اند که «با وجود ابلاغ قبلی، شماری از شرکت‌های هواپیمایی داخلی و خارجی این دستورالعمل را اجرا نکرده‌اند که تبعات نامطلوبی برای گردشگری داشته است و لازم است مقررات یادشده هنگام پذیرش مسافران ایران وروسیه در مبادی ورودی و خروجی و از سوی شرکت‌های هواپیمایی اجرا شود.»

بنا بر دستورالعمل اجرای لغو روایدید گروهی گردشگری ایران و روسیه که در دهم مردادماه ۱۴۰۲ برابر با ۱ اگوست ۲۰۲۳ ابلاغ شده است، اتباع دو کشور در صورتی که در قالب گروه‌های ۵ تا ۵۰ نفر و فقط از طریق دفاتر خدمات مسافرتی و گردشگری منتخب دو طرف سفر کنند به دریافت روایدید نیازی ندارند. مسافران گروهی که با این شرایط به ایران و روسیه سفر می‌کنند همچنین می‌توانند در هر بار ورود به خاک طرف مقابل به مدت ۱۵ روز اقامت داشته باشند، مشروط به اینکه در هر دوره ۱۸۰ روزه، مجموع اقامت این دسته از مسافران از ۹۰ روز بیشتر نباشد.

شکایت فدراسیون فوتبال از مجری «فوتبال برتر»

فدراسیون فوتبال از محمدحسین میثاقی - مجری «فوتبال برتر» - به دلیل نشر اکاذیب شکایت کرد.

به گزارش ایسنا، محمدحسین میثاقی- مجری «فوتبال برتر»، با انتشار ابلاغیه الکترونیکی قوه قضایه در صفحه شخصی خود، از شکایت فدراسیون فوتبال و رئیس این فدراسیون از وی گذاشته بود، دنبال کنندگان خود را به ایمان و صلوات در شب جمعه توصیه می‌کرد.

یکی از دوستان نزدیک محمد که پس از شهادتش صفحه مجازی آن را فعال نگه داشته بود، یک استوری به دنبال کنندگان این شاعر جوان وعده‌ای داده که این وعده به شرح ذیل است؛ شما را از سخاوت چهره و روان زیانش محروم نخواهم کرد، تصویرش زنده و آیاتش ماندگار و توصیه‌هایش تکرار و منتشر خواهد شد. (لا تحرمکم من سماحة وجهه، و لا طلاقه لسانه، سستیج صورته و تبقی ابیاته و تعاد توصیاته لتنشر)

چرا آموزشگاه بازیگری امین تاریخ تعطیل است؟

به تهران آمدم و در کلاس‌های آقای تاریخ ثبت‌نام کردم. بعد از آن در هفته‌ای که هفت شب داشت، ۴ شب در اتوبوس بودم و بین شیراز و تهران رفت‌وآمد می‌کردم. دو سال دوره‌های مقدماتی و پیشرفته بازیگری را پیش آقای تاریخ و اساتید خوبی که ایشان در آموزشگاه جمع کرده بودند، گذراندم. اما وقتی دوره تمام شد، تازه مزه آن زیر دندانم رفته بود، به شیراز رفتم و دوباره از صفر برای کارشناسی و کارشناسی ارشد در رشته تئاتر ادامه تحصیل دادم.

او افزود: تصویرهایی که در این مستند می‌بینید را برای پایان‌نامه مقطع کارشناسی خود ضبط کرده بودم. من و آقای تاریخ دائم پیش هم نبودیم ولی حس خوبی بین مان بود. وقتی می‌خواستم فارغ‌التحصیل شوم، به آقای تاریخ گفتم که می‌خواهم پایان‌نامه خود را معطوف به تاثیر کارگردان‌های مختلف از جمله آقای عسگرپور روی بازیگری واحد کنم. ایشان با فراغ بال پذیرفت. با وجود اینکه آقای عسگرپور برای بازیگری واحد نبود؛ ساعت‌ها جلوی دوربین من می‌نمشت و با انرژی بسیار زندگی خود را برپایم تعریف کرد. این تصویرها باقی ماند تا زمانی که آقای تاریخ به رحمت خدا رفت. بعد از آن یک بار به آموزشگاه آقای تاریخ رفتم و با خانم علی‌نژاد آشنا شدم‌ام که از آخرین شاگردان آقای تاریخ بود. ایشان نیز در نهایی کردن این مستند کمک بسیاری به من کرد.

این مستندساز در ادامه بیان کرد: در پایان برای آماده کردن مستند، تمام فیلم‌ها و مصاحبه‌ها که تقریباً هفت، هشت ساعت است را مجددا دیدم و بخش‌هایی که به نظرم مناسب بود را انتخاب کردم. شکر خدا فیلم نهایی شد و آقای عسگرپور هم لطف کرد تا این برنامه برگزار شود و ما دور هم جمع شویم و یاد آقای تاریخ را گرمی بداریم.

